

5. Ar nacionalinis įstatymas *RdFunkBeitrStVtrBW*, visų pirma 2 ir 3 straipsniai, suderinamas su Sąjungos teisėje įtvirtintais vienodo požiūrio principu ir diskriminacijos draudimu, kai vieniša motina visuomeniniam televizijos transliuotojui finansuoti kiekvieno gyventojo besąlygiškai mokėtiną mokestį, skaičiuojant asmeniui, moka kelis kartus didesnę negu buto bendrijos narys? Ar Direktyvą 2004/113/EB ⁽¹⁾ reikia aiškinti taip, kad ji apima ir byloje nagrinėjamą transliavimo mokestį ir kad aplinkybė, jog didesnis mokestis realiai tenka 90 % moterų, laikytina netiesiogine diskriminacija?
6. Ar nacionalinis įstatymas *RdFunkBeitrStVtrBW*, visų pirma 2 ir 3 straipsniai, suderinamas su Sąjungos teisėje įtvirtintais vienodo požiūrio principu ir diskriminacijos draudimu, kai asmenys, kuriems dėl profesinių priežasčių reikalinga antroji gyvenamoji vieta, visuomeniniam televizijos transliuotojui finansuoti kiekvieno gyventojo besąlygiškai mokėtiną mokestį moka dvigubo dydžio, palyginti su kitais profesinę veiklą vykdančiais asmenimis?
7. Ar nacionalinis įstatymas *RdFunkBeitrStVtrBW*, visų pirma 2 ir 3 straipsniai, suderinamas su Sąjungos teisėje įtvirtintais vienodo požiūrio principu, diskriminacijos draudimu ir įsisteigimo laisvės principu, kai visuomeniniam televizijos transliuotojui finansuoti kiekvieno gyventojo besąlygiškai mokėtinas mokestis asmenų požiūriu organizuotas taip, kad, esant vienodai transliacijų priėmimo galimybei ir atsižvelgiant tik į sąsają su gyvenamosios vietos padėtimi, vokiečiai, gyvenantys netoli sienos su kaimynine ES šalimi, transliavimo mokestį privalo mokėti, o vokiečiai, gyvenantys netoli sienos anapus, neprivalo; lygiai taip ir kitos ES šalies pilietis, dėl profesinių priežasčių turintis apsigyventi Vokietijoje netoli ES vidaus sienos, mokestį privalo mokėti, o ES pilietis, gyvenantis netoli sienos ne Vokietijoje, neprivalo, net jei abu nesuinteresuoti Vokietijos transliuotojo programų priėmimu?

⁽¹⁾ 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo (OL L 373, 2004, p. 37).

2017 m. rugpjūčio 15 d. Bundesverfassungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Heinrich Weiss ir kt.*

(Byla C-493/17)

(2017/C 402/11)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverfassungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber ir kt.

Atsakovai: Bundesregierung, Bundestag, Europos centrinis bankas, Deutsche Bundesbank

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2015 m. kovo 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimas (ES) 2015/774 dėl viešojo sektoriaus vertybinių popierių pirkimo antrinėse rinkose programos (ECB/2015/10) ⁽¹⁾, iš dalies pakeistas 2015 m. lapkričio 5 d. Europos Centrinio Banko sprendimu (ES) 2015/2101, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2015/774 dėl viešojo sektoriaus vertybinių popierių pirkimo antrinėse rinkose programos (ECB/2015/33) ⁽²⁾, 2016 m. balandžio 18 d. Europos Centrinio Banko sprendimu (ES) 2016/702, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas (ES) 2015/774 dėl viešojo sektoriaus vertybinių popierių pirkimo antrinėse rinkose programos (ECB/2016/8) ⁽³⁾, ir 2016 m. birželio 22 d. Europos Centrinio Banko sprendimu (ES) 2016/1041 dėl Graikijos Respublikos išleistų arba visapusiškai garantuotų antrinę rinką turinčių skolos priemonių tinkamumo ir Sprendimo (ES) 2015/300 panaikinimo (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, arba jo įgyvendinimo būdas pažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnio 1 dalį?

Ar pažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pirmiausia 123 straipsnio 1 dalį tai, kad įgyvendinant viešojo sektoriaus vertybinių popierių pirkimo antrinėse rinkose programą (PSPP)

- a) pirkimų detalės pranešamos tokiu būdu, kuris rinkoje sukelia faktinį tikrumą, kad Eurosistema įsigis dalį valstybių narių išleidžiamų obligacijų?
 - b) net ir *ex post* neskelbiama jokių detalių apie minimalių terminų tarp skolos priemonės išleidimo pirminėje rinkoje ir jos įsigijimo antrinėje rinkoje laikymąsi, todėl teisminė kontrolė šiuo atžvilgiu yra neįmanoma?
 - c) visos įsigytos obligacijos ne vėl parduodamos, o laikomos iki termino pabaigos, taip faktiškai paimant jas iš rinkos?
 - d) Eurosistema įsigyja nominaliai antrinę rinką turinčias skolos priemones su neigiama grąža termino pabaigoje?
2. Ar pirmajame klausime nurodytas sprendimas pažeidžia SESV 123 straipsnį bet kuriuo atveju tuomet, jeigu jo vėlesnis įgyvendinimas, atsižvelgiant į pirmiausia dėl tinkamų pirkti skolos priemonių sumažėjimo pasikeitusias finansinių rinkų sąlygas, reikalauja nuolatinio pirminių pirkimo taisyklių švelninimo, o Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyti obligacijų pirkimo programos, tokios, kaip antai PSPP, apribojimai netenka poveikio?
3. Ar pirmajame klausime nurodytas aktualios redakcijos 2015 m. kovo 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimas (ES) 2015/774 pažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 119 straipsnį ir 127 straipsnio 1 ir 2 dalis bei Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 17–24 straipsnius, nes viršija šiose nuostatose reglamentuotus Europos Centrinio Banko su pinigų politika susijusius įgaliojimus ir todėl kėsina į valstybių narių kompetenciją?

Ar Europos Centrinio Banko įgaliojimai viršijami pirmiausia todėl, kad

- a) pirmajame klausime minėtas sprendimas, atsižvelgiant į PSPP apimtį, kuri 2017 m. gegužės 12 d. siekė 1 534,8 mlrd. eurų, daro didelę įtaką valstybių narių refinansavimo sąlygoms?
 - b) pirmajame klausime minėtas sprendimas, atsižvelgiant į a punkte minėtą valstybių narių refinansavimo sąlygų pagerėjimą ir jo poveikį komerciniams bankams, turi ne tik netiesioginių padarinių kalbant apie ekonominę politiką, bet jo objektyviai nustatomi padariniai liudija, kad su ekonomine politika susiję programos tikslai yra mažų mažiausiai lygiaverčiai jos pinigų politikos tikslams?
 - c) pirmajame klausime minėtas sprendimas dėl didelių padarinių ekonominės politikos srityje pažeidžia proporcingumo principą?
 - d) pirmajame klausime minėtas sprendimas, kadangi nėra konkrečiai pagrįstas, daugiau nei dvejus metus trunkančio jo įgyvendinimo metu negali būti patikrintas dėl to, ar jis vis dar tebėra reikalingas ir proporcingas?
4. Ar pirmajame klausime minėtas sprendimas pažeidžia SESV 119 straipsnį ir 127 straipsnio 1 ir 2 dalis ir Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 17–24 straipsnius bet kuriuo atveju todėl, kad jo apimtis ir daugiau negu dvejus metus trunkantis įgyvendinimas bei iš to išplaukiantys padariniai ekonominės politikos srityje suteikia pretekstą kitaip traktuoti PSPP reikalingumą ir proporcingumą ir dėl to šis sprendimas nuo tam tikro laiko momento pradeda viršyti Europos Centrinio Banko su pinigų politika susijusius įgaliojimus?

5. Ar pirmajame klausime minėtame sprendime galbūt įtvirtintas neribotas rizikos paskirstymas tarp Eurosistemos nacionalinių centrinių bankų tuo atveju, jeigu centrinės vyriausybės ir jiems prilyginti emitentai neįvykdytų iš obligacijų kylančių išsipareigojimų, pažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 123 straipsnį ir 125 straipsnį ir Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 2 dalį, jeigu dėl to gali tapti būtina rekapitalizuoti nacionalinius centrinius bankus biudžeto lėšomis?

⁽¹⁾ OL L 121, p. 20.

⁽²⁾ OL L 305, p. 106.

⁽³⁾ OL L 121, p. 24.

⁽⁴⁾ OL L 169, p. 14.

2017 m. rugpjūčio 21 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Lintner Györgyné / UniCredit Bank Hungary Zrt.

(Byla C-511/17)

(2017/C 402/12)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Lintner Györgyné

Atsakovė: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar direktyvos dėl nesąžiningų sąlygų ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalis – taip pat atsižvelgiant į nacionalinį reglamentavimą, kuriame įtvirtintas privalomo atstovavimo teisme reikalavimas – turi būti aiškinama taip, kad kiekvieną sutarties sąlygą reikia vertinti atskirai, siekiant nustatyti, ar ji gali būti laikoma nesąžininga, atsiribojant nuo klausimo, ar iš tikrųjų būtina vertinti visas sutarties sąlygas tam, kad būtų galima priimti sprendimą dėl ieškinyje pateikto reikalavimo?
2. Jei ne, ar direktyvos dėl nesąžiningų sąlygų 6 straipsnio 1 dalis, priešingai nei siūloma pirmajame klausime, turi būti aiškinama taip, kad, siekiant konstatuoti, jog sąlyga, dėl kurios pateiktas reikalavimas, yra nesąžininga, reikia išnagrinėti visas kitas sutarties sąlygas?
3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tai reikštų, jog tam, kad būtų galima nustatyti, jog nagrinėjama sąlyga yra nesąžininga, reikia išnagrinėti visą sutartį, t. y., nereikia atskirai nagrinėti kiekvieno sutarties elemento galimo nesąžiningumo, neatsižvelgiant į ieškinyje ginčijamą sąlygą?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; kaidų ištaisyimas OL L 137, 2015, p. 13).

2017 m. rugsėjo 5 d. Bundespatentgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje LN

(Byla C-527/17)

(2017/C 402/13)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundespatentgericht